

תת"ע 933/01/18 - מדינת ישראל נגד שמעון חתשואל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 יוני 2018

תת"ע 933-01-18 מדינת ישראל נ' שמעון חתשואל

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין מאשימה

מדינת ישראל

נגד

שמעון חתשואל

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי כאשר הנאשם נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש הוא, עפ"י הטענה, בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו.

הנאשם בחר לפרט כי הוא לא השתמש לדבריו בטלפון תוך כדי תנועת הרכב וכי, לדבריו, התקבלה שיחה במכשיר הטלפון שלו והוא עצר את הרכב ורק אחרי שעצר את הרכב לקח הוא את מכשיר הטלפון ואפילו לא הספיק לענות.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העיד השוטר מר גולן סופר (ע.ת 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר שמעון חתשואל (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לעדויות, לראיה ולסיכומים, ואף לאחר ששמתי לנגד עיני כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה.

להלן נימוקי הכרעת הדין:

הנאשם בחר לחקור את השוטר בבית המשפט בחקירה נגדית קצרה אשר לא היה בה כדי להביא לסתירת גרסת השוטר.

(לציין כי לנאשם הוסברה ע"י בית המשפט במהלך הדיון החשיבות של חקירה נגדית וכן יצויין שהנאשם אף לא הוגבל בבית המשפט בכל דרך בזמן או בהצגת שאלות לשוטר וכי גם עמד לרשותו זמן של כשלושה חודשים להתכונן לדיון ההוכחות).

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר על כי תצפיתו היתה קרובה וטובה וכי הנאשם נע עם מכוניתו לעברו של השוטר וכי השוטר יכול היה להבחין שהנאשם אוחז בטלפון בידו השמאלית ומצמיד את מכשיר הטלפון לאוזנו השמאלית.

השוטר פירט כי ראה זאת בהיותו מול רכב הנאשם ודרך השמשה הקדמית וכשרכב הנאשם מצוי בתנועה.

לא נסתר כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 17:10 בחודש יולי).

אני נותן אמון בעדות השוטר כפי שגם רשם על אתר בדו"ח - לפיה בעת אחיזת מכשיר הטלפון ביד ע"י הנאשם היה רכבו של הנאשם בתנועה ולכיוונו של השוטר.

למעשה גם גירסת הנאשם היא כי הוא אכן אחז בטלפון בידו.

אלא שטענת הנאשם היתה כאמור כי הרכב כבר לא היה בתנועה.

כאמור, אני נותן אמון בגירסת השוטר על כי הרכב היה בתנועה.

אני עושה כן בשים לב לסימני האמת הנוספים העולים מגירסת השוטר ואשר אותם למעשה אישר הנאשם, ובהם נסיעתו של הנאשם גם נגד כיוון התנועה אגב סטיה שמאלה.

הנאשם ציין כי אכן ביצע פניה שמאלה ולדבריו היה זה אל עבר חניון אך לדבריו לא כדי להיכנס לחניון אלא כדי להעמיד את רכבו על מדרכה.

מצאתי כי השוטר עשה למעשה אף חסד עם הנאשם משלא נתן בידו, בנוסף לדו"ח על השימוש בטלפון אגב נהיגה טרם העליה עם הרכב על מדרכה, גם דו"ח על נסיעה בניגוד לכיוון התנועה ודו"ח על נסיעת/העמדת רכב על מדרכה שלא לצורך.

תחילה אגב בחר הנאשם (פעמיים) שלא להעתר לדרישת השוטר להציג רישיונות והיתנה זאת במתן תשובות מאת השוטר.

גם כאן לטעמי נהג השוטר בחסד עם הנאשם משלא ייחס לו אף עבירה נוספת של אי ציות להוראת שוטר.

כאמור, בין הנאשם לשוטר בסוגיה המרכזית הרלבנטית שבמחלוקת באירוע דנן - והיא האם אחיזת הטלפון (ודי בכך)

והשימוש בו נעשו אגב תנועת הרכב או שמא לאו - אני מאמץ את גירסת השוטר על פיה היה זה כשרכב הנאשם נע ,
וזאת עפ"י סימני האמת העולים מן המיכלול, התרשמותי הישירה מהעדויות, יכולת השוטר להבחין בפרטים אותם ציין
(ואשר פרט לנושא תנועת הרכב זכו לאישוש בגירסת הנאשם ובכלל זה האחיזה במכשיר , הסטיה שמאלה ותנועת הרכב
נגד הכיוון) וכן בהינתן החקירה הנגדית החסרה שבחר הנאשם לחקור את השוטר (חקירה נגדית אשר לא היה בה כדי
לסתור גירסת השוטר עפ"י מה שראו עיניו את הנעשה ממש מולו).

לאחר כל זאת מורשע לפיכך הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 3 ביוני 03 יוני 2018, במעמד הצדדים